

perulo-Carpinetum). V podobnih združbah (*Asperulo taurinae-Carpinetum*, *Fraxino-Alnetum incanae*) in v istem višinskem pasu jo je M. WRABER (1965) našel ob Nadiži v Breginjskem kotu. Na nekoliko drugačnih rastiščih, že v spodnjem gorskem pasu (600 do 800 m nm. v.), turinska perla uspeva na začetku Stolovega grebena nad Kobaridom.

Turinska perla po podatkih iz literature (KRAŠAN 1863: 360, POSPICAL 1897-99: 696-697, ZIRNICH in MEZZENA 1986: 360) uspeva tudi v okolici Gorice, v Goriških Brdih (Podsobotin, Kojsko) in pri Solkanu (pod vzpetino Katarina - sedaj Kekec) ter pri Vrhoplju v Vipavski dolini. Zaradi Pospichalove opombe, da je ta vrsta pogostejša višje v dolini Soče, bo treba njeni razširjenosti v Posočju še posvetiti pozornost.

Literatura

- BECK, G. 1907: Vegetationsstudien in den Ostalpen. I. Die Verbreitung der mediterranen, illyrischen und mitteleuropäisch-alpinen Flora im Isonzotale. Sitzungber. d. Akad. d. Wiss. Wien, Mathem-naturw. Kl., Bd. 116: 1-96 (1439-1534), Wien.
- COHRS, A. 1954: Beiträge zur Flora des nordadriatischen Küstenlandes. Feddes Repertorium (Berlin) 56(2): 97-143.
- ČERNIC, D., L. POLDINI & T. WRABER 1966: Erborizzazioni nelle Prealpi Giulie del Torre. Boll. Soc. Adriat. Sci. Nat. Trieste (Trieste) 54(4): 3-7.
- KRAŠAN, F. 1863: Beiträge zur Flora der Umgebung von Görz. Österr. Bot. Zeitschr. 13(11): 345-362, 13(12): 385-396.
- KRAŠAN, F. 1867: Eine Exkursion in die Gebirge von Tolmein und Karfreit. Österr. Bot. Zeitschr. 17: 348-359.
- MARTINČIČ, A. 1984: *Rubiaceae*. V. MARTINČIČ, A., F. SUŠNIK: Mala flora Slovenije, s. 496-504, DZS, Ljubljana.
- MEZZENA, R. 1986: L'erbario di Carlo Zirnich (Ziri). Atti Mus. civ. Stor. nat. Trieste 38(1): 1-519, Trieste.
- MIKULETIČ, V. 1978: Novo nahajališče turinske perle (*Asperula taurina* L.). Soški gozdar (Tolmin) 14(1-2): 40.
- POSPICAL, E. 1897-1899: Flora des österreichischen Küstenlandes. I-II, Franz Deuticke, Leipzig-Wien.
- WRABER, M. 1965: Gozdna vegetacija ob gornji Nadiži z ekološkega, fitocenološkega in ekonomskega vidika. Elaborat. Biološki inštitut SAZU, Ljubljana, 36 s.
- WRABER, T. 1971: Floristika v Sloveniji v letih 1969 in 1970. Biološki vestnik (Ljubljana) 19: 207-219.

Igor DAKSKOBLER

29. *Campanula marchesettii* Witasek

Novo, doslej najbolj severno nahajališče ilirskega endemita
New, up to now northernmost locality of the Illyrian endemic

9947/4 (UTM UL99): Slovenija, Srednje Posočje, severni del Sabotina (Nad Dolgim hribam), 400 do 500 m nm. v., apnenec, *Genisto sericeae-Seslerietum kalnikensis*, *Amelanchiero-Ostryetum*. Leg. I. DAKSKOBLER, 29. 9. 1994, det. L. POLDINI 27. 3. 1995, ZRC.

Doslej znano najbolj severno nahajališče ilirskega progresivnega endemita *Campanula marchesettii* je bil Čaven na robu Tmovskega gozda (T. WRABER & SKOBERNE 1989: 79). Jeseni

leta 1994 je prvi avtor (I. DAKSKOBLER) ob popisovanju rastlinstva v severnem delu Sabotina na grebenu nabral zvončico, ki jo je na prvi pogled določil za vrsto *Campanula rotundifolia*. Naslednjo pomlad (27. 3. 1995) se je o flori in vegetaciji Sabotina v Trstu pogovarjal z drugim avtorjem (L. POLDINIEM). Ta je omenjeno zvončico, po primerjavi s herbarijskimi primerki z Nanosa, določil za vrsto *Campanula marchesetti*. O njenem uspevanju na Sabotinu je domneval že prej, saj jo je nečvetočo opazil v severnem delu grebena. Pravilnost določitve je kasneje, 26. 3. 1996, v ljubljanskem univerzitetnem herbariju potrdil tudi prof. T. WRABER.

Marchesettijevo zvončico smo doslej našli le v severnem oz. severozahodnem delu Sabotinovega grebena (najjužneje pri koti 516 m nad žel. postajo Šentmaver). Raste v asociacijah *Genisto sericeae-Seslerietum kalnikensis* (vikariantna oblika asociacije *Genisto sericeae-Seslerietum juncifoliae*) in *Amelanchiero-Ostryetum*, torej na kamnitih traviščih in v prav tako kamnitih nizkih svetlih gozdičih črnega gabra, malega jesena, puhastega hrasta, trikrpega javorja in lipe. Po Marchesettijevih podatkih (LONA 1952: 139) naj bi vrsta *Campanula marchesettii* rasla tudi na Sv. Valentinu. Na grebenu Sv. Valentin - Sabotin in okoli glavnega vrha Sabotina je doslej nismo opazili, pač pa je v tem delu pogosta vrsta *Campanula justiniana*.

Literatura

- LONA, C. 1952: La flora delle Alpi Giulie nell'Orto botanico alpino "Juliana" di Alberto Bois de Chesne. Atti Mus. Civ. Stor. Nat. Trieste 18: 125-264, Trieste.
- WRABER, T. & P. SKOBERNE 1989: Rdeči seznam ogroženih praprotnic in semenk SR Slovenije. Varnost narave (Ljubljana) 14-15: 1-429.

Igor DAKSKOBLER & Livio POLDINI

30. *Cortusa matthioli* L.

Novo nahajališče na območju Porezna (Julijske Alpe)
New locality in the area of Mt. Porezen (the Julian Alps)

- 9749/4 (UTM VM21): Slovenija, zgornja Baška dolina, povirje Batave pod Črnim vrhom, 900 do 1000 m nm. v., koluvij ob žlebovih in grapah, *Adenostylo glabrae-Cortusetum matthioli*. Det. I. DAKSKOBLER, 2. 6. 1994, avtorjev popis.
- 9849/2 (UTM VM11): Slovenija, zgornja Baška dolina, Špičnokova grapa, okoli 900 m nm. v., vlažen previs ob manjšem slapu, *Adenostylo glabrae-Cortusetum matthioli*. Det. I. DAKSKOBLER, 26. 6. 1994 in 14. 5. 1995, avtorjev popis.

Nahajališče Matthiolijeve kortuzovke (rdečih zvončkov) na severnih pobočjih Črnega vrha (1377 m) in Špičnoka (1287 m) - 9849/2 smo podrobneje opisali pred leti (DAKSKOBLER & MAYER 1992). Do takrat smo to vrsto našli v višinskem pasu od okoli 1000 do 1350 m. Pri nadaljnjih raziskavah smo jo opazili tudi nižje, vse do nadmorske višine okoli 900 m. Najnižja nahajališča nad Batavo so že v drugem kvadrantu srednjeevropskega kartiranja flore - 9749/4.

Približno v isti nadmorski višini, okoli 900 m, sem kortuzovko našel tudi na prisojni (jugozahodni) strani grebena Črni vrh - Špičnok, v Špičnokovi grapi. Ta grapa se nižje, po združitvi